

S t o r a u t s k o t t e t s betänkande

N:o 24/1924 i anledning av Ålands landskapsnämnds

N:o 24/1924.

framställning till Landstinget med förslag om

ändring av särskilda paragrafer i den av Landstin-

get antagna lagen om jakt inom landskapet Åland.

Landstinget har i avseende å vidare utlåtande till stora utskottet remitterat förenämnda framställning jämte finans- och ekonomiutskottets betänkande N:o 3/1924 och stora utskottets betänkande N:o 3/1924 i anledning av densamma.

Vid den förnyade behandlingen av ärendet har utskottet i huvudsak vidblivit sitt tidigare avgivna utlåtande. Dock har utskottet funnit anledning justera detsamma uti nedannämnda avseenden.

Uti sitt förenämnda betänkande föreslog utskottet, att jakt å svärthane samt övriga uti § 19 punkt 3) nämnda fåglar skulle vara tillåten från och med den 1 september till och med den 14 maj.

Nämnda tid finner utskottet emellertid numera i alltför hög grad kringräddad befolkningens i de inre skärgårdskommunerna jäktmöjligheter, ity att exempelvis svärtan den 14 maj i normala fall ännu icke ens anlönt till desamma. Därför har utskottet ansett sig kunna utan att på något sätt äventyra de i § 19 mom. 3 nämnda fågelarternas

bestånd, föreslå, att jakt å densamma skall vara tillåtet från och med den 1 september till och med den 25 maj.

I anseende till att alfågeln icke häckar härstädes och icke ens i andra delar av vårt land samt i betraktande av den myckenhet, i vilken fågeln ifråga förekommer, är utskottet böjt för att helt och hållet undandraga sagda fågel fridlysning. Utskottet föreslår därför, att alfågeln måtte strykas från § 19 punkt 3.

Jämväl beträffande den tid jakt å ejderhane bör vara tillåten har utskottet velat företaga en förändring av sitt tidigare betänkande. Sedan flera av utskottets medlemmar varit i tillfälle att taga del av åsikterna härutinnan uti särskilda delar av skärgården och erfarit, att opinionen på de flesta håll anser, att fågeln bör vara fredad, då den kommer till våra kuster, under det att jakt sedermera då den hunnit slå sig ned, icke anses hava till följd att fågeln lämnar orten eller i framtiden skyr densamma, har utskottet, som tillerkänner sagda synpunkter stort berättigande, ansett sig böra föreslå fridlysningstiden i enlighet med denna princip, exempelvis från den 1 mars till och med den 14 maj. Utskottet föreslår därför, att jakt å ejderhane måste vara tillåten från och med den 15 maj till och med den sista februari och är övertygat om att ejderjakten på detta sätt kan ordnas till belåtenhet ur alla synpunkter.

Uti sitt tidigare betänkande införde utskottet uti § 26 den förändringen i Landskapsnämndens förslag, att avståndet till annans jaktområde för uppsättande av bulvan för fågelskytte minskades från 200 till 50 meter. Denna förändring finner utskottet emellertid numera icke vara välmotiverad, varför utskottet beslutit att frångå denna sin anmärkning emot förslaget.

Jämte det utskottet i övrigt vidbliver sitt tidigare i ärendet avgivna betänkande föreslår utskottet därför

att Landstinget ville antaga §§ 19 och 26 i följande

lydelse:

§ 19.

Jakt å annat nyttigt villebråd vare tillåtet under följande tider:

1) Hare från och med den 1 november till och med den 31 december; dock vare frukt- och trädgårdsodlare berättigad att jämväl under övriga tider av året avliva hare inom odlingsområdet, men sålunda erhållen fångst må ej tillsalubjudas.

2) Gräsand, bläsand, stjärtand, krickand, årta, skedand, knipa, vildgås, morkulla och beckasin från och från och med den 1 augusti till och med den sista februari;

3) Svärthane, sjöorre, vigg, vitbuk, brunand samt
stor-och småskarke eller pracka från och med den 1 sep-
tember till och med den 25 maj.

4) Ejderhane från och med den 15 maj till och med
sista februari;

5) Orrtupp från och med den 15 augusti till och med
den sista februari;

6) Björktrast från och med den 1 juli till och med
den sista februari.

§ 26.

Bulven för fågelskytte må ej utan lov uppsättas
närmare annans jaktområde än 200 meter.

Mariehamn, den 18 november 1924.

På Stora utskottets vägnar:

Anten Rosengren

Axel Kjöfving

Till Sölands
Landsting.

Härmed får undertecknad ägare
till Björkö skärgårdshemman i Fjöl
boken vördsamant hos Landstinget an-
mäna att Landstinget vid utarbetande
av ny jaktlag för landskapet Söland
vill beakta följande nedan anförda om-
ständigheter.

Landstinget vill genom för hela Söland
bestämda fridlypningstider söka skydda
spöfågelstammen. Dessa fridlypnings-
tider kunna icke bestämmas så att de skulle
vara passliga för hela landskapet. Dess-
utom kunna förhållandena under olika
år väsentligen växla så att frid-
lypnings-tiderna bliva mer eller mindre
olämpliga. För den, som med rötter
och intresse står vid sin skärgård, kun-
na dessa fridlypnings-tider således ver-
ka synnerligen hämmande i hans ra-
tionella fågelodling, såväl som liksom
stadsgården som sådd och skörd skulle va-
ra synnerligen fördärvbringande för jord-
brukaren. Man måste nu många gånger

bedriva skytte på loden, som man vet vara släp-
liga underan man sätter på grund av fridlysning.
Tidens infallande ej tillfinge utöva sin jakthätt.

En annan omständighet, som gör att dessa
fridlysningstider äro till men för den, som till
stor del hämta sin föda ur fågelvärlden, är den
att man nu nödgas under den löstiga tiden med
skjuta och insatta en mängd fågel för konsumerande
behov. Denna föda är mycket mindre aptitlig
och närande än den, som kunde erhållas, om
man när som helst finge döda för hushållet be-
hörligt villt.

Den nu af Landstinget avsedda jaktlag-
stiftningen har till syfte och berättigande däri
att den visar förbändra utsträckt det är nyttigt
och säkert villt. En sådan lagstiftning som all-
deles spärmasad därest envar medlem af sam-
hället af egen drift vändade sig om sina jakt-
marker och dess djurvärld. Men är förhållandet
det alldeles motsatta och för den skull är det för
Landstinget en bindande plikt att genom lagstift-
ning vidtaga nödiga skyddsåtgärder. Men då man
måste ante att understödd, som för sin utkomst
är hänvisad till en talrik fjöfågelstam, på att
då böker befäringa sig om densamma så det naturl-
ligt att i spärmasarande jaktlag stadgade fridlys-
ningstider för så vill det gäller bygdä Bönhöj
skärgårds hemman icke äro av behovet påkallade
utan tvistom hämnande för en rationell fågelstaf-
ling.

På grund af det ovanstående får jag för-
sammat hos Landstinget ankänna att Bönhöj Höj

görd hemman måtte ställas utom jakttiden
så till vida att där i stället fridlymnings-
tider inom hemmanets område icke behöva
iakttagas.

237

9

J. A. Mattsson

Björns den 8 okt 1924.